

* *

Στις 12 Νοεμβρίου *ἡ Δδα Μαρκέττη* μίλησε στὸν Παρνασὸ γιὰ τὴν ἀνωγὴ τῶν θηλέων στὰ σχολεῖα μας. Ἀνάπτυξε τὸ θέμα της μὲ πολλὴ εὐφράδεια σὲ μιὰ δημοτικὴ ἀρκετὰ κανονικὴ καὶ μέναν τρόπο πολὺ περισσότερο αἰσθηματικὸ παρὰ ἐπιστημονικὸ. Ὅπως τὸ τόνισε ἡ ἴδια, δὲν ἀγαπᾷ τίς γνώσεις ποὺ ἀντλεῖ κανένας σὲ βιβλία. Χωρὶς βέβαια νὰρνοῦμαι τὴν ἀξία τῆς προσωπικῆς ἀντίληψης καὶ τῆς προσωπικῆς πείρας, φοβοῦμαι πὼς τὸ νὰ στηρίζεται κανένας ἀποκλειστικὰ σαυτὰ τὰ στοιχεῖα εἶναι κάποτε κέλικίνδυνο· ἡ τέτια μέθοδος ὀδηγεῖ εὐκόλα σὲ συμπεράσματα ὑποκειμενικὰ καὶ αὐθαίρετα. Τὸ σκόπελο αὐτὸ τῆς μεθόδου της δὲ μπόρεσε νὰ τὸν ἀποφύγει κι ἡ Δδα Μαρκέττη. Στὴν ὁμιλία της τὴν εἶδαμε γεμάτη πόνο γιὰ τὰ σημερινὰ χάλια τῶν σχολείων μας. Ἡ ὁμιλία της ἦταν συνολικὰ συμπαθητικὴ, γιατί διακρίνονταν ἀδιάκοπα μέσα της ἡ εἰλικρίνεια, ἀλλ' οἱ λύσεις ποὺ πρότεινε γιὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴ σημερινὴ θλιβερὴ κατάσταση τῆς παιδείας μας δὲν ἔθιγαν παρὰ ἐπιφανειακὰ τὸ πρόβλημα, ἦταν μόνο ἡ ἔκφραση προσωπικῶν, ἀρκετὰ γενικῶν καὶ κατὰ συνέπεια, καὶ ἀόριστων πόθων.

ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ